

ønsker vi da at være med til at lave ændringerne, så de bliver så lidt skadelige som overhovedet muligt.

Vi håber ikke, det bliver aktuelt, men hvis der skal forhandles om det her i Folketinget, er vores bud altså: Bevar 5-års-perioden. Indholdet skal være det samme, men vi kan godt gå med til at se på at hæve tilbagetrækningsalderen med 2 år for både efterløn og folkepension.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg forstod, at fru Pia Kristensen står fast på det, hun har sagt, og det er jo altid bemærkelsesværdigt hos Dansk Folkeparti. Men problemet er, at nu har Dansk Folkeparti sagt to forskellige ting.

Jeg citerede fra den 8. august, hvor man ikke ville røre ordningen, og hvor man stod fast, og lige nu har fru Pia Kristensen sagt, at man alligevel ikke står fast, men giver sig. Når man nu skal tro på det, fru Pia Kristensen har sagt, hvilket af de to modstridende udsagn er det så, vi skal tro på? Det er det ene.

Det andet er: Er det ikke rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti er udstyret med vetoret? Statsministeren sidder derhenne, og han har sagt, at man ikke indgår et forlig uden om regeringens parlamentariske grundlag, som er Dansk Folkeparti. Hvad betyder det? Det betyder, at Dansk Folkeparti kunne have sagt nej, og så var der ikke sket ændringer af efterlønnen.

Jeg vil bare spørge fru Pia Kristensen: Tror hun, statsministeren ikke mente det, da han sagde, at Dansk Folkeparti var udstyret med en vetoret i dette spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu kan jeg jo ikke gætte på, hvad vores statsminister mener, det må statsministeren sådan set selv svare på. Men jeg tror, der er en ting, hr. Villy Søvnal ikke rigtig kan forstå.

Vores parti, Dansk Folkeparti, ønsker at få så meget indflydelse som overhovedet muligt, og hvis vi fornemmer, at der er ved at danne sig et flertal for en eller anden sag her i Folketinget, vil vi da gerne sidde med ved bordet. Jeg husker tydeligt, at da satspuljen blev diskuteret og vi kom ind i satspuljekredsen, var der et frygteligt spektakel ude i aviserne om, at nu sagde vi det modsatte af, hvad vi havde sagt i årevis. Men situationen var, at vi kunne se, at satspuljen aldrig nogen sinde ville blive nedlagt, og hvorfor skulle

vi så sidde ude i korridoren, når vi kunne sidde med ved bordet og forhandle om de penge?

Så vil jeg også nævne grunden til, at vi kommer med vores melding nu. Der er nogle borgere, som skal tilgodeses, og hvis efterlønsordningen bliver ændret om nogle år, vil de spørge: Hvorfor kæmpede I ikke for at bevare indholdet af efterlønnen? Det er sandelig for borgernes skyld, vi gør det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu kan jeg forstå på fru Pia Kristensen, at man fra Dansk Folkepartis side er parat til at droppe sine holdninger, hvis det handler om, at man skal sidde med ved bordet. Det er det, hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere har kaldt magtens pris i forbindelse med Dansk Folkepartis deltagelse i nedskæringsforlig i kommunerne, så det er altså magtens pris, man nu er parat til at betale. Men jeg vil godt citere en anden ting, fru Pia Kristensen har sagt. I april 2005 sagde fru Pia Kristensen, og jeg citerer:

I Dansk Folkeparti vil vi end ikke diskutere en forringelse af hverken folkepensionen eller efterlønnen. For os er begge dele grundpiller i velfærdssamfundet. Citat slut.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det stadig er fru Pia Kristensens opfattelse, at den form, efterlønnen og folkepensionen har nu, skal vi ikke diskutere, for de er grundpiller i velfærdssamfundet, eller om det er hr. Kristian Thulesen Dahls nye linje, vi skal tro på.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan kun sige, hvad jeg har sagt tidligere. Vi ser helst, at ordningen fra 1998 bliver bevaret, men vi synes også, vi kan se, at der er ved at ske nogle bevægelser her i Folketinget, og efter at Socialdemokraterne har meldt ud, at de godt vil være med til at se på efterlønsordningen, er det klart, at vi træffer vores forberedelser.

Nu er der jo ikke noget, der er status quo her i tilværelsen. Alting bevæger sig, også i politik, og derfor er man altså nogle gange nødt til at skifte kurs, fordi der viser sig noget nyt. Jeg ved godt, at det kan Enhedslisten ikke finde ud af. Det vil man bare ikke, man står fast på det samme sted, sådan har Enhedslisten det, og det er den forskel, der er på Enhedslisten og Dansk Folkeparti.